

ת"פ 46523/03/16 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד סאמח שוויקי

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 46523-03-16 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' שוויקי

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

סאמח שוויקי

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אדלמן

מר דין

הנאשם, כבן 26, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של הסעה שלא כדין, בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 12א(ג)(1א)(ב) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, וכן נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה התשכ"א-1961.

על פי תיאור העובדות, ביום 21.6.15, בכביש 1 בסמוך למודיעין, הסיע ברכבו 12 תושבי האזור ששהו בישראל שלא כדין. באותה עת נהג ברכב שעה שרישיונו לא היה בתוקף.

בין הצדדים שוררת מחלוקת בשאלה האם יש מקום להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

התסקיר הראשון מיום 23.5.17, מתאר את הנאשם כבעל משפחה ואב לשני ילדים, עובד כחשמלאי. הנאשם סיים 4 שנות לימוד, וחווה קשיים רגשיים לרקע התמכרותו של אביו לסמים בילדותו, מה שגרם לחסך פיזי וחינוכי בגידולו. מגיל צעיר התחבר הנאשם לחברה שולית, שולב במעון נעול, ובהמשך ריצה מאסרים. לאחר שהקים משפחה, החליט לחדול מחיים עברייניים, ומאז 2013 לא נפתחו נגדו תיקים פליליים. כיום הנאשם מסדיר חובות שצבר בעת שניהל אורח חיים עברייני. הנאשם קיבל אחריות לעבירות והביע חרטה. לדבריו לא הצליח לעמוד בפיתוי להשגת רווח כספי וכיום הוא מבין את חומרת מעשיו. שירות המבחן העריך כי קיים אצל הנאשם דפוס של לקיחת סיכונים ועיגול פינות במצבי קושי, לכן ביקש לדחות את הדיון לצורך העמקת הבדיקה.

בתסקיר השני, מיום 17.9.17 נכתב כי נעשה מאמץ לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית, אך בשל תקופת החגים נדרשת דחייה נוספת.

בתסקיר האחרון מיום 2.11.17 נכתב כי הנאשם משתף פעולה, מסר בדיקות שתן שהצביעו על אי שימוש בסמים, ועולה מדבריו כי הוא מתמיד בעבודתו. שרות המבחן המליץ להטיל עונש של של"צ שכן התקבלה ההערכה לפיה התמדתו במישור התעסוקתי מהווה גורם מפחית סיכון. בנוסף, הומלץ על צו מבחן.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה הפנה לחומרת העבירות, בייחוד ההסעה שבוצעה בנסיבות מחמירות, למען בצע כסף. נטען כי המלצת התסקירים היא לקונית ובלתי מתיישבת עם מדיניות הענישה הנוהגת. לדעת התביעה מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-20 חודשי מאסר. נוכח עברו של הנאשם, עתרה התביעה להטלת מאסר ברף העליון של המתחם.

ב"כ הנאשם הפנה להתמדת הנאשם בעבודתו, והשינוי באורח חייו, לאחר שהקים משפחה. נטען כי בהתאם לדו"ח ועדת דורנר, יש להיזהר מהטלת מאסרים קצרים. עוד נטען כי הנאשם עלה על דרך חדשה כעולה מתוצאות שליליות של בדיקות הסמים, ועל פי הערכת שרות המבחן, התמדתו בעבודתו היא גורם מפחית סיכון. ב"כ הנאשם עתר להטלת עונש בתחתית המתחם, לריצוי בעבודות שרות, על מנת לא לפגוע בפרנסת המשפחה.

מתחם העונש ההולם

בע"פ 2789/13 מד"י נ' חמדי (4.8.13), נדון עניינו של נאשם כבן 21, שהורשע בפרשה של סיכון חיי אדם והסעת 25 שוהים שלא כדין. באותו עניין אמר בית המשפט העליון:

ניתן אל לב: המדובר במסיעים, ולא בשוהים הבלתי חוקיים עצמם, שעניינם נדון ברע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2009); כבר שם נאמר לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים (ראו גם רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769), כי חטאתם עולה על של השוהים הבלתי חוקיים, "שכן חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם" (פסקה י"א), שם הוספתי "את קולי לגישה המחמירה כלפי מסיעים, מלינים ומעסיקים, שהם על פי רוב ישראלים, העוברים על החוק לשם בצע כסף, ולא למען פת לחם"...

לטעמי, המתחם ההולם לעניין מסיעים, מלינים ומעסיקים בנסיבות מחמירות בענייננו צריך להיות בין 5 ל-15 חודשי מאסר, בעניין זה יש חשיבות עצומה להרתעה, כיון שהמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי, וזאת כדי שייצא הקול הצלול מטעמנו כנגד מעשים אלה.

לאחרונה ניתנה החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 323/17 יאסין נ' מד"י (11.1.17) בה נדון עניינו של מי שהורשע בשני אירועים של הסעה שלא כדין. באירוע הראשון הסיע 2 תושבי האזור, ובאירוע השני הסיע 3 תושבי האזור. בנוסף, הורשע בעבירות של הפרעה לעובד הציבור והסעה בשכר. בבית המשפט קמא הוטלו עליו 8 חודשי מאסר. בערעור הועלתה הטענה לפיה היה מקום להטיל מאסר בעבודות שרות, בהתאם להמלצת התסקיר. בית המשפט העליון דחה את הטענות, והפנה לכך שהעונש אינו חורג מן המדיניות הנוהגת. כמו כן, נכתב כי התסקיר מהווה המלצה בלבד ואינו מחייב את בית המשפט.

דוגמאות נוספות לעונשים שהוטלו בעבירות של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות, ניתן למצוא בסקירה שלהלן:

ברע"פ 2742/13 עיסא נ' מד"י (28.4.13) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם שהורשע בהסעה של 14 שוהים שלא כדין, בשכר, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר.

בעפ"ג (י-ם) 56821-03-15 טלאלקה נ' מד"י (24.8.15), אישר בית המשפט המחוזי את המתחם שנקבע בבית משפט קמא, בעניין הסעה של 9 שוהים שלא כדין, הנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר.

בעפ"ג (י-ם) 7465-06-15 וזוז נ' מד"י (22.2.16), אישר בית המשפט המחוזי את גזר הדין של בית משפט קמא, אשר לפיו נגזרו 6 חודשי מאסר, על הנאשם שהסיע 6 שוהים שלא כדין, וכן ביצע 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית. אושר גם המתחם שנקבע, הנע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר. לנאשם היה עבר פלילי בעבירות דומות.

בעפ"ג 65607-03-15 מסראווה נ' מד"י (11.10.15), נדחה ערעורה של הנאשמת שהורשעה בהסעת 5 שוהים שלא כדין, בשעה שתלוי נגדה מאסר על תנאי למשך 4 חודשים. אושר העונש שכלל מאסר למשך 8 חודשים, והפעלת התנאי במצטבר.

בעפ"ג 2721-09-14 מריסי נ' מד"י (7.12.14), הקל בית המשפט המחוזי בעונשו של הנאשם שהורשע בהסעת 11 שוהים שלא כדין, וכן עבירות תעבורה נלוות. בבית המשפט קמא הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, אך בשל מצבו הרפואי הקשה, והיותו חולה סיעודי, הופחת העונש ל-6 חודשי מאסר.

בת.פ 16525-10-14 מד"י נ' אבו ליל (13.4.15) הורשע הנאשם בהסעת 13 תושבי האזור בנסיבות מחמירות, בשכר. המדובר בנאשם כבן 50 ללא כל עבר פלילי. שרות המבחן העריך כי העבירה נבעה ממצוקה כלכלית והמליץ להימנע ממאסר בפועל. בית המשפט הפנה למדיניות הענישה הנוהגת והטיל 7 חודשי מאסר בפועל.

בת.פ 41171-07-12 מד"י נ' חאלאק (9.1.14), הורשע הנאשם בהסעה של 20 שוהים שלא כדין, וכן עבירות תעבורה ועבירות כלפי שוטרים. הנאשם היה צעיר כבן 20, ובעברו 2 הרשעות תעבורה בלבד. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר, והטיל 6 חודשי מאסר בפועל.

בת.פ 4894-10-14 מד"י נ' קונבר (19.5.15), הורשע הנאשם בעבירות של הסעת 24 שוהים שלא כדין, תוך הפרת תנאי מעצר בית שחלו עליו, וכן נהג ללא רישיון וביטוח. הנאשם צירף תיק נוסף שבו ביצע עבירות דומות, והפעם הסיע 18 שוהים שלא כדין. הנאשם היה צעיר כבן 22 ללא עבר פלילי. בית המשפט הטיל בגין כל אחד מן האירועים 7 חודשי מאסר, והורה כי ירוצו בחופף ובמצטבר, כך שבסך הכל יישא 11 חודשי מאסר.

בת.פ 20059-09-13 מד"י נ' נאצר (9.4.14), הורשע הנאשם בהסעה של 15 שוהים שלא כדין, בשכר, וכן הסעה מעל למותר. לנאשם היו הרשעות קודמות. הוטלו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, קנס ופסילה.

בת.פ 56991-06-14 מד"י נ' אבו רמילה (29.6.15), הורשע הנאשם בהסעה של 16 שוהים שלא כדין, וכן צירף תיק אחר. לנאשם היו הרשעות קודמות. בית המשפט הטיל עליו בגין העבירה של הסעה 6 חודשי מאסר.

בעניינינו, הנאשם הסיע 12 שוהים שלא כדין, תמורת שכר, ובכך פגע באופן ממשי בביטחון המדינה ותושביה. בנוסף, נהג ללא רישיון תקף.

לדעתי, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם, על פי הלכת חמדי, נע בין 5 ל-15 חודשי מאסר.

המתאים העונש לנאשם

הנאשם נושא על שכמו עבר פלילי מכביד, למרות גילו הצעיר יחסית. בשנת 2004 נדון בבית המשפט לנוער בגין שורה ארוכה של עבירות התפרצות לדירות והוטל עליו לשהות במעון פתוח. בשנת 2006 נדון בגין עבירות אלימות והוטל עליו מאסר למשך 12 חודשים. עוד באותה שנה נדון בגין שורה ארוכה של עבירות אלימות, הפרת הוראה חוקית, והתפרצויות רבות לכלי רכב, והוטל עליו מאסר למשך 18 חודשים. בשנת 2010 הוטל עליו מאסר נוסף למשך 14 חודשים בגין עבירות פשע כלפי כלי רכב. בשנים שלאחר מכן נדון בגין עבירות סמים, ועבירות רכוש נוספות. לאחרונה, נדון ביום 13.4.16 בגין עבירות כלפי שוטרים והוטל עליו עונש של מאסר על תנאי.

מטעם התביעה הוגש גם גיליון הרישום הפלילי בעבירות תעבורה ובו מספר הרשעות.

עברו הפלילי יישקל לחומרא.

תסקירי שרות המבחן מציינים תמונה מורכבת אודות הנאשם. עולה כי מדובר במי שנוטל אחריות ומביע חרטה, אך עם זאת, עלתה הערכה לפיה קיימת אצלו נטייה לעגל פינות וליטול סיכונים, מה שהוביל לביצוע עבירה חמורה ביותר. בשל נטייה זו הומלץ בתסקיר השני על דחייה, על מנת לבנות תכנית טיפולית עבורו, ואולם בסופו של עניין לא שולב הנאשם בתכנית טיפולית כלל. המלצת שרות המבחן שהיא מקלה ביותר, נסמכת אך ורק על חשיבות התמדת הנאשם במישור התעסוקתי, בצירוף העובדה שלא נפתחו תיקים נוספים נגדו בארבע השנים האחרונות.

אני רואה חשיבות בעובדה שהנאשם עומל כיום לפרנסת משפחתו, ואולם נוכח ההערכה הראשונית, אין מנוס מקביעה לפיה, בעצם, הנאשם לא עבר תכנית טיפולית.

הנאשם פנה אל רחמי בית המשפט בדברו האחרון, וביקש לאפשר לו להמשיך לפרנס את משפחתו ולא להשיבו לאחור בחברת עבריינים. כמו כן, הפנה לכך שבת זוגו חולת סכרת ועול הפרנסה מוטל עליו. אני ערה לחשיבות הדברים שהיו נוגעים אל הלב, ואכן ראוי לעודד את הנאשם בניהול חיים נורמטיביים. עם זאת, נוכח מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הסעה בנסיבות מחמירות, אינני רואה אפשרות להימנע מהטלת מאסר כליל.

גזירת הדין

לאור האמור, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, יוטל מאסר, אך זאת למשך תקופה מדודה, ברף הנמוך של המתחם, מתוך כוונה לצמצם למינימום האפשרי את הסיכון להתדרדרות הנאשם.

אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 21.6.15 עד 22.6.15.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של הסעה שלא כדין.
- ג. 6 חודשי פסילה על תנאי מלנהוג ברכב, למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של

הסעה שלא כדין.

ד. 2 חודשי פסילה על תנאי מלנהוג ברכב, למשך שנתיים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות של נהיגה ללא רישיון תקף.

לבקשת הנאשם אני מורה כי יידחה מועד תחילת ריצוי העונש, בכפוף לחתימת ערב צד ג' בסך של 3,000 ₪. הערבות תיחתם בתוך 48 שעות ויכול שתיחתם על ידי אביו.

ככל שתיחתם הערבות, יחל הנאשם בריצוי המאסר ביום 27.5.18. באותו מועד, יתייצב בכניסה לכלא הדירים, כשבידו גזר הדין ותעודת זהות.

ככל שלא תיחתם הערבות, יהא בכך משום עילה למעצרו וכליאתו בתום 48 שעות מעתה.

מבוטל צו ההבאה שניתן הבוקר. כמו כן מבוטל הדיון שקבעתי.

סכומים שנתפסו או הופקדו יושבו לידי הנאשם בכפוף לכל הוראה חוקית.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"א אדר תשע"ח, 26 פברואר 2018, במעמד הצדדים.